

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 22 augusti 2018

om översynen av tillsynen av värdepappersföretag

(CON/2018/36)

(2018/C 378/04)

Inledning och rättslig grund

Den 26 januari och 29 januari 2018 mottog Europeiska centralbanken (ECB) två begäranden från Europaparlamentet respektive Europeiska unionens råd om ett yttrande om ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 1093/2010, samt ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2013/36/EU och 2014/65/EU⁽¹⁾ (nedan kallat *förslaget till förordning* och *direktivförslaget*, tillsammans benämnda *förslagen till rättsakter*).

ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundas på artiklarna 127.4 och 282.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eftersom förslagen till rättsakter innehåller bestämmelser som har betydelse för ECB:s uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut i enlighet med artikel 127.6 i fördraget, artikel 1 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013⁽²⁾ samt Europeiska centralbankssystemets (ECBS) medverkan till ett smidigt genomförande av politiken som de behöriga myndigheterna utför för det finansiella systemets stabilitet i enlighet med artikel 127.5 i fördraget. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande antagits av ECB-rådet.

Allmänna kommentarer

ECB stöder målet med förslagen till rättsakter att fastställa en tillsynsram som är bättre anpassad till de olika typer av affärsmodeller som värdepappersföretag har.

Även om ECB i princip stöder målet att alla systemviktiga värdepappersföretag ska omfattas av samma tillsynsregler som kreditinstitut, bör förslagen till rättsakter analyseras noga för att undvika oönskade konsekvenser för annan unionslagstiftning pga. av att man ändrar definitionen av kreditinstitut. Detta yttrande granskar särskilt vissa konsekvenser på statistikområdet. Konsekvenserna gäller dock även andra områden än det statistiska ramverket.

För närvarande godtas endast kreditinstitut som motparter för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner⁽³⁾. ECB måste nog utvärdera de möjliga konsekvenserna av att klass 1-företag inkluderas i definitionen av kreditinstitut.

1. Klassificering av värdepappersföretag som kreditinstitut

Kommissionen föreslår tre olika klasser av värdepappersföretag: i) värdepappersföretag vars verksamhet innefattar handel för egen räkning och/eller emissionsgarantier och/eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande⁽⁴⁾ och vars samlade tillgångar överstiger 30 miljarder⁽⁵⁾ eller värdepappersföretag som ingår i en grupp som bedriver sådan verksamhet och vars tillgångar sammantaget överstiger 30 miljarder EUR (klass 1-företag), ii) värdepappersföretag som uppnår vissa tröskelvärden⁽⁶⁾ (klass 2-företag) samt iii) övriga

⁽¹⁾ COM(2017) 790 final och COM(2017) 791 final.

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽³⁾ Se artikel 55 i Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2015/510 av den 19 december 2014 om genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska ramverk (ECB/2014/60) (EUT L 91, 2.4.2015, s. 3).

⁽⁴⁾ Tjänster enligt punkterna 3 och 6 i bilaga i avsnitt A till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽⁵⁾ Om ett företags egna samlade tillgångar understiger 30 miljarder EUR men företaget ingår i en grupp där det sammanlagda värdet av tillgångarna överstiger 30 miljarder EUR (dvs. det sammantagna värdet av gruppens tillgångar som tillhandahåller de relevanta tjänsterna understiger 30 miljarder EUR), kommer alla företag inom gruppen som tillhandahåller de relevanta tjänsterna att klassificeras som kreditinstitut; eller om det totala värdet av alla företagen som ingår i gruppen som utför de relevanta tjänsterna överstiger 30 miljarder EUR (dvs. moder- och dotterbolag) kan den samordnande tillsynsmyndigheten i samråd med tillsynskollegiet besluta att klassificera ett eller flera av företagen i gruppen med egna tillgångar som överstiger 30 miljarder EUR som kreditinstitut för att motverka potentiella risker att bestämmelserna kringgås och potentiella risker för den finansiella stabiliteten i unionen.

⁽⁶⁾ Se artikel 12 i förslaget till förordning.

värdepappersföretag (klass 3-företag). Klass 1-företag klassificeras som kreditinstitut och bör därmed omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽²⁾. Som konsekvens av detta skulle klass 1-företag, i och med att de klassificeras som kreditinstitut i enlighet med artikel 1 i förordning (EU) nr 1024/2013, omfattas av ECB:s tillsyn inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen ⁽³⁾.

Eftersom förordning (EU) nr 1024/2013 uttryckligen stadgar att den inte tilldelar ECB några andra tillsynsuppgifter, framstår det ur rättsligt perspektiv som klart att en annan möjlighet att säkerställa att ECB utövar tillsyn över klass 1-företag hade varit att ändra förordning (EU) nr 1024/2013 för att tilldela ECB särskilda tillsynsuppgifter avseende klass 1-företag. När det gäller konsekvenserna för ECB:s tillsynskompetens bör man beakta att antalet klass 1-företag är begränsat, och att de tjänster som kreditinstitut och klass 1-företag tillhandahåller överlappar varandra. Därför tycks de konsekvenser som förslaget till förordning har för ECB vara små ⁽⁴⁾.

Enligt förslaget till förordning ska de kriterier enligt vilket ett värdepappersföretag ska klassificeras som kreditinstitut enligt artikel 4.1 i förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁵⁾ fånga upp systemviktiga värdepappersföretag vars tillgångar överstiger vissa tröskelvärden.

ECB välkomnar förslaget eftersom företag som uppfyller dessa kriterier, på grund av sin storlek och grad av sammanlänkning samt mot bakgrund av att de har omfattande exponeringar för motpartskreditrisk och marknadsrisk från positioner som de ingår för egen räkning, kan utgöra en ökad risk för den finansiella stabiliteten samt stå för spridningseffekter till andra kreditinstitut. Den föreslagna distinktionen säkerställer i stort sett att man tillämpar lämpliga och konsekventa tillsynsstandarder och att institut som liknar kreditinstitut kan konkurrera på lika villkor. Utan att det påverkar de nationella behöriga myndigheternas ansvar för tillsynen över tredjeländers kreditinstitut som etablerat filialer, bör förslaget till förordning förtydliga hur tillgångarna ska beräknas, dvs. inklusive tillgångarna för unionsfilialer från tredjeländgrupper och dotterföretag till unionsföretag som etablerats i tredjeländer som härrör från deras konsoliderade balansräkning.

Eftersom de samlade tillgångarna inte är det enda sättet att identifiera systemviktiga värdepappersföretag, föreslår ECB att tröskelvärdet för de totala tillgångarna även kunde kompletteras med andra kriterier som t.ex. ett omsättningsmått, hur omfattande verksamheten mellan olika jurisdiktioner är eller sammanlänkning. Det vore önskvärt att i möjligaste mån samordna sådana kriterier med de kriterier avseende betydelse som framgår av förordning (EU) nr 575/2013, och att även beakta EBA:s rekommendation ⁽⁶⁾. När man sedan har mer erfarenhet från de föreslagna reglerna kan det vara värdefullt att finjustera kriterierna utifrån en bedömning av den systemrisk som utgår från värdepappersföretag, för att säkerställa att målen uppnås och inte medför omfattande oavsiktliga konsekvenser, t.ex. regelarbitrage.

Enligt direktiv 2013/36/EU ska medlemsstaterna se till att den behöriga myndigheten som ansvarar för auktorisationen av kreditinstitut samråder med den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över värdepappersföretag om värdepappersföretaget står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontrollen över kreditinstitutet ⁽⁷⁾. Direktivförslaget bör därför förtydliga att ett sådant samråd även krävs om värdepappersföretaget klassificeras om till kreditinstitut ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Se skäl 33 i förslaget till förordning och sidan 26 i kommissionens arbetsdokument med titeln *Review of the prudential framework for investment firms* som åtföljer de föreslagna rättsakterna (SWD(2017)481 final).

⁽⁴⁾ Se sidan 2 tredje stycket i motiveringen till förslaget till förordning.

⁽⁵⁾ Se artikel 60 i förslaget till förordning.

⁽⁶⁾ Se *Opinion of the European Banking Authority in response to the European Commission's Call for Advice on Investment Firms* (EBA/Op/2017/11) av den 29 september 2017. Enligt rekommendation 4 ska EBA, för att identifiera klass 1-företag, ta fram särskilda tekniska standarder för tillsyn på nivå 2 för denna identifiering, och därvid beakta de särskilda aspekter som kännetecknar värdepappersföretag.

⁽⁷⁾ Se artikel 16.2 i direktiv 2013/36/EU.

⁽⁸⁾ Se den föreslagna ändringen av artikel 57.6a (ny) i direktivförslaget.

Den 23 november 2016 publicerade kommissionen ett förslag till direktiv om ändring av direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾ som ECB har hörts om. Enligt det förslaget skulle kreditinstitut och värdepappersföretag från tredjeland under vissa förutsättningar vara tvungna att grunda ett moderföretag inom EU som konsoliderar alla deras tillgångar i unionen⁽²⁾. ECB uttrycker sitt starka stöd för förslaget om mellanvarande moderföretag inom EU som kommissionen introducerade i samband med översynen av direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013⁽³⁾. För att undvika missförstånd bör den föreslagna ändringen av definitionen av institut i förslaget till förordning inte exkludera värdepappersföretag från ett krav att grunda ett mellanvarande moderföretag inom EU.

2. Auktorisation av vissa värdepappersföretag som kreditinstitut

Enligt direktivförslaget ska en auktorisation av ett värdepappersföretag som omfattas av definitionen av ett kreditinstitut utföras av den myndighet som är behörig för auktorisationen av kreditinstitut enligt direktiv 2013/36/EU⁽⁴⁾. Behöriga myndigheter som har ansvaret för tillsynen över kreditinstitut och värdepappersföretag bör åläggas att samarbeta, särskilt för att säkerställa att värdepappersföretag, om tröskelvärdena enligt förslaget till förordning uppnås, omgående ansöker om auktorisation som kreditinstitut och tillsynen över dessa enkelt kan tas över av banktillsynsmyndigheten⁽⁵⁾.

Även om direktivförslaget stadgar att de värdepappersföretag som kan klassificeras som kreditinstitut ska söka auktorisation, bör man förtydliga vad som sker när auktorisation som kreditinstitut erhållits⁽⁶⁾. Direktivförslaget bör också förtydliga konsekvenserna för ett värdepappersföretag som nått tröskelvärdet men under en längre period fortsätter bedriva sin verksamhet utan auktorisation, och vars ansökan om auktorisation senare avvisas av den behöriga myndigheten. I sådana fall kan frågan uppstå vem som ska sanktionera värdepappersföretaget för att det varit verksamt som kreditinstitut utan auktorisation – den behöriga myndigheten för tillsynen över värdepappersföretag eller den behöriga myndigheten för tillsynen över kreditinstitut. Direktivförslaget bör därutöver tydligare ange att värdepappersföretag som uppfyller definitionen av kreditinstitut, oavsett vilken del av definitionen som deras verksamhet faller under, endast får bedriva traditionell bankverksamhet (t.ex. inlåning från, och utlåning till, allmänheten) efter det att man erhållit auktorisation att bedriva all bankverksamhet⁽⁷⁾. Fram till dess att sådan auktorisation beviljats bör dessa enheter därför endast tillåtas bedriva sådan verksamhet som de har auktoriserats för som värdepappersföretag.

3. Konsekvenser för statistikrapporteringen

ECB noterar vikten av att säkerställa en hög grad av jämförbarhet och harmoniserade metoder för statistiska koncept och definitioner i unionens lagstiftning samt mellan unionens statistiklagstiftning och internationella statistiska standarder, främst nationalräkenskapssystemet som antagits av Förenta nationernas statistiska kommission⁽⁸⁾. Av detta skäl har ECB tidigare välkomnat att definitionen av delsektorn "monetära finansinstitut" (MFI) i ENS 2010⁽⁹⁾ följer ECB:s definition⁽¹⁰⁾ till vilken den uttryckligen hänvisar⁽¹¹⁾.

(1) Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder (COM(2016) 854 final).

(2) Hänvisning görs till den föreslagna artikeln 21b i direktiv 2013/36/EU. Se även punkt 1.6 i Europeiska centralbankens yttrande av den 8 november 2017 om ändringar av unionens ramverk för kapitalkrav avseende kreditinstitut och värdepappersföretag (CON/2017/46)(EUT C 34, 31.1.2018, s. 5). Alla ECB:s yttranden finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

(3) Se även punkt 1.6 i yttrande CON/2017/46.

(4) I detta sammanhang noteras att artikel 16.2 i direktiv 2013/36/EU föreskriver att den myndighet som är behörig för tillsynen över kreditinstitut i vissa fall ska samråda med den behöriga myndighet som har ansvar för tillsynen över värdepappersföretag innan auktorisation beviljas för ett kreditinstitut.

(5) Se den föreslagna ändringen av artikel 5.2 i direktivförslaget.

(6) Se även skäl 38 i direktiv 2014/65/EU som lyder: "Kreditinstitut som är auktoriserade enligt direktiv 2013/36/EU behöver ingen ytterligare auktorisation enligt det här direktivet för att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet. När ett kreditinstitut beslutar att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet bör de behöriga myndigheterna innan de beviljar auktorisation enligt direktiv 2013/36/EU kontrollera att det uppfyller de relevanta bestämmelserna i det här direktivet."

(7) Se den föreslagna ändringen av artikel 57.6 i direktivförslaget.

(8) Se *European Commission, International Monetary Fund, Organization for Economic Cooperation and Development, United Nations, World Bank, System of National Accounts 2008* (New York, 2009), finns på: <https://unstats.un.org/unsd/nationalaccount/docs/SNA2008.pdf>.

(9) ENS 2010 är det Europeiska nationalräkenskapssystemet som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen (EUT L 174, 26.6.2013, s. 1).

(10) Se artikel 1 a i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1071/2013 av den 24 september 2013 om de monetära finansinstitutens balansräkningar (omarbetning) (ECB/2013/33) (EUT L 297, 7.11.2013, s. 1).

(11) Se punkt 6 i Europeiska centralbankens yttrande av den 19 maj 2011 om ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen (CON/2011/44) (EUT C 203, 9.7.2011, s. 3).

Dessutom definierar vissa av ECB:s statistikförfordningar den rapporterande population genom att hänvisa till definitionen av MFI i förordning (EU) nr 1071/2013⁽¹⁾ eller delsektorn monetära finansinstitut som tar emot inlåning, utom centralbanken (S.122) eller genom att hänvisa till "kreditinstitut" enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013⁽²⁾.

Förslaget till förordning inkluderar företag som omfattas av definitionen av kreditinstitut som, i den utsträckning som de främst sysslar med annan finansiell förmedling än inlåning (eller nära substitut för inlåning), omfattas av ENS delsektor "Andra finansförmedlare, utom försäkringsbolag och pensionsinstitut (S.125)". Denna delsektor omfattas dock inte av MFI-definitionen i unionslagstiftningen. Om klass 1-företag klassificeras som kreditinstitut kommer det därför att uppstå inkonsistenser i gemensamma standarder, definitioner och klassificeringar av betydelse för den statistiska behandlingen av finansiella företag som framgår av unionslagstiftningen, och dessa måste i så fall åtgärdas.

4. Makrotillsynsperspektiv på värdepappersföretag

Förslagen till rättsakter beaktar inte EBA:s rekommendationer om behovet av ett makrotillsynsperspektiv på värdepappersföretag⁽³⁾. En framtida översyn av kriterierna för att klassificera systemviktiga värdepappersföretag skulle också kunna granska huruvida man kan ta fram särskilda verktyg för makrotillsyn som beaktar de specifika risker som mindre värdepappersföretag kan utgöra för den finansiella stabiliteten. Exempelvis kan mindre värdepappersföretag, som är betydande marknadsaktörer, som bedriver verksamhet över gränserna eller har kopplingar till kreditinstitut förstärka chocker.

5. Tredjelandsföretags tillhandahållande av tjänster

Vad gäller kommissionens förslag att stärka och ytterligare harmonisera unionslagstiftningen avseende filialer till värdepappersföretag i tredjeland⁽⁴⁾, bör unionslagstiftaren överväga möjligheten att tillämpa de harmoniserade reglerna på alla filialer, även sådana som tillhandahåller tjänster till professionella kunder och godtagbara motparter, för att säkerställa att betydande risker hanteras på ett konsekvent sätt inom unionen och regelarbiterage kan undvikas. I detta hänseende framgår det av förslagen till rättsakter att kreditinstitut och värdepappersföretag är olika till sin beskaffenhet och har olika primära affärsmodeller, men att det finns en överlappning i fråga om de tjänster som de kan erbjuda⁽⁵⁾. Mot bakgrund av detta kan man överväga ytterligare möjligheter till regelarbiterage, t.ex. avseende filialer till kreditinstitut i tredjeland, som borde stämma överens med den förslagna behandlingen av filialer till värdepappersföretag i tredjeland, något som skulle kräva ytterligare harmonisering på unionsnivå.

Förslaget till förordning stärker den ram som framgår av förordning (EU) nr 600/2014⁽⁶⁾ vad gäller tredjelandsföretags tillhandahållande av tjänster och utförande av verksamhet efter ett beslut om fastställande av likvärdighet har fattats. Fastställande av likvärdighet är en metod som används inom olika områden av unionslagstiftningen och man skulle kunna överväga att öka konsistensen och göra ytterligare förbättringar av denna. Samtidigt kanske unionslagstiftaren vill överväga huruvida fastställandet av likvärdighet enligt förordning (EU) nr 600/2014 bör begränsas (t.ex. genom att begränsa dessa regler till tillhandahållandet av investeringsrådgivning och placeringen av finansiella instrument utan fast åtagande till professionella kunder och godtagbara motparter). Man kan även överväga huruvida de aktuella reglerna för värdepappersföretag i tredjeland även fortsättningsvis ska låta medlemsstaterna reglera investeringstjänster som tillhandahålls av ej likvärdiga värdepappersföretag i tredjeland, eftersom medlemsstaterna och de nationella

⁽¹⁾ Se t.ex. Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1011/2012 av den 17 oktober 2012 om statistik om värdepappersinnehav (ECB/2012/24) (EUT L 305, 1.11.2012, s. 6), Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1072/2013 av den 24 september 2013 om statistik över räntesatser som tillämpas av monetära finansinstitut (omarbetning) (ECB/2013/34) (EUT L 297, 7.11.2013, s. 51), Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1333/2014 av den 26 november om penningmarknadsstatistik (ECB/2014/48) (EUT L 359, 16.12.2014, s. 97).

⁽²⁾ Se artikel 3.1 i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2016/867 av den 18 maj 2016 om insamling av detaljerad data om krediter och kreditrisker (ECB/2016/13) (EUT L 144, 1.6.2016, s. 44).

⁽³⁾ Se *Opinion of the European Banking Authority in response to the European Commission's Call for Advice on Investment Firms* (EBA/Op/2017/11) av den 29 september 2017. Rekommendation 60 i det yttrandet anger att ett ny tillsynsordning för värdepappersföretag även bör omfatta ett makrotillsynsperspektiv. I detta sammanhang är det viktigt att minska sannolikheten för att risker byggs upp och inträffar, och man bör överväga huruvida verktyg för makrotillsynen som beaktar dessa risker kan tas fram. Enligt rekommendation 61 behövs en detaljerad analys av vilka systemviktiga effekter som kan utgå från de tre klasserna av värdepappersföretag. I detta sammanhang bör man överväga huruvida makrotillsynsperspektivet bör skraddarsys för värdepappersföretagens affärsmodeller. Se även EBA:s diskussionsunderlag *Designing a new prudential regime for investment firms* (EBA/DP/2016/02) av den 4 november 2016.

⁽⁴⁾ Se artikel 58.3 i direktivförslaget som avser att ändra artikel 41 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽⁵⁾ Se sidan 2 i motiveringen till direktivförslaget och sidan 2 i motiveringen till förslaget till förordning.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

tillsynsmyndigheterna inte själva kan lösa de systemriskerna som utgår från t.ex. stora företag med gränsöverskridande verksamhet som går utanför enskilda jurisdiktioner. För att garantera likvärdiga konkurrensförhållanden skulle en lösning kunna vara att man ställer krav på att sådana ej likvärdiga värdepappersföretag i tredjeland i framtiden måste etablera en filial (eller ett dotterbolag) i unionen för att tillhandahålla investeringstjänster i unionen.

6. Samordning

- 6.1 Man bör noga analysera hur de föreslagna rättsakterna växelverkar med direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 så att man undviker oönskade konsekvenser när definitionen av kreditinstitut ändras. Förslaget påverkar inte omfattningen av konsolideringen enligt förordning (EU) nr 575/2013 eller kravet att värdepappersföretag som är antingen ägare av enheter inom en bankgrupp eller är dotterbolag till enheter inom en bankgrupp ska inkluderas inom ramen för en sådan konsolidering. Alla ytterligare ändringar av de föreslagna rättsakterna bör noga analyseras för att upprätthålla omfattningen av konsolideringen enligt förordning (EU) nr 575/2013. På liknande sätt bör man säkerställa att de föreslagna rättsakterna och vissa ändringar av direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 som kommer att träda i kraft de närmaste månaderna inte står i konflikt med varandra.
- 6.2 Enligt direktivförslaget ska alla behöriga myndigheter och alla personer med koppling till dessa myndigheter vara bundna av tystnadsplikt⁽¹⁾. Ordalydelsen på de relevanta bestämmelserna i direktivförslaget avviker från bestämmelserna om tystnadsplikt i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU samt direktiv 2014/65/EU⁽²⁾. Förslagen bör om möjligt eftersträva en harmonisering av ordalydelsen av bestämmelser avseende tystnadsplikt i sektorsspecifika unionslagstiftningen.
- 6.3 Man bör undvika att upprepa existerande definitioner. Exempelvis definieras "ledningsorgan med tillsynsfunktion" i både direktiv 2013/36/EU och i direktivförslaget.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 22 augusti 2018.

Mario DRAGHI

ECB:s ordförande

⁽¹⁾ Se artikel 13 i direktivförslaget.

⁽²⁾ Se artikel 53 i direktiv 2013/36/EU och artikel 76 i direktiv 2014/65/EU.